

K.E.R.K.
EXPO

**NICK
ERVINCK**

**GNI-RI JUL2021
UNNATURAL
SELECTION &
WUNDER
TOWER#1**



**DONDERDAG 01.07.21 >
ZONDAG 29.08.21**



KOMANIL

► K.E.R.K.

Jonkvrouwe Gelaplein
8433 Sint-Pieters-Kapelle (Middelkerke)

OPENINGSUREN

1 juli > 29 augustus - Elke dag: 14 - 18 u.
Gesloten op maandag - Gratis te bezoeken

MEER INFO

www.kunsthalleemiddelkerke.com
www.cultuurstek.be - www.nickervinck.com
T 059 3195 53

VOORWOORD

Bijbelvast ben ik niet. Het zal u niet verwonderen: voor mij is de mens de maat van alle dingen...

Dat betekent natuurlijk niet dat ik als burgemeester naast de vele torenspitsen in ons landschap kan kijken. Vele van deze kerken staan ondertussen nagenoeg leeg. Als de laatste gelovige de deur achter zich heeft toegetrokken, worden de sleutels aan de gemeente bezorgd. Bonne chance!

Ik hou wel van een uitdaging, maar eenvoudig is het niet. Iedereen heeft een mening, niemand heeft een oplossing. Wie krijg je zo zot om te investeren in een kerk? Wie ziet potentieel in plaats van vergane glorie en verval?

De reddende engel kwam in de gele gedaante van kunstenaar Nick Ervinck. In het pittoreske 'boerengat' van Sint-Pieters-Kapelle ontfermt deze kunstenaar zich voortaan over de Sint-Pieters-Kerk. Geen depot, geen atelier... maar K.E.R.K.: een kunstencentrum, een platform, een draaischijf voor de werken van Nick en de kunstenaars die hem inspireren. In 'Kapelle' weten ze niet wat hen overkomt...

Dit project is een 'leap of faith' voor Nick Ervinck, een sprong in het ongewisse. Jezelf in vraag stellen, verwachtingspatronen doorbreken, nieuwe dingen proberen, uit je kot komen... Ik zie het graag gebeuren. Als burgemeester ben ik dit project zeer genegen, uiteraard omwille van de artistieke merites, maar zeker ook omdat K.E.R.K. een hefboomproject kan zijn voor het dorp en anderen kan inspireren. Het probleem wordt een deel van de oplossing.

Vergiffenis kan je niet meer vinden in K.E.R.K. maar voor een momentje van schoonheid en verwondering is er geen betere plaats te vinden.

JEAN-MARIE DEDECKER
Burgemeester

ERNO VROONEN

ONAFHANKELIJK CURATOR
EN KUNSTKENNER

Niets is eenvoudig aan het werk van beeldend kunstenaar Nick Ervinck. Kenmerkend is een eigenzinnige complexiteit, die gepaard gaat met een liefde voor ongebruikelijke kleuren.

Zijn visuele taal vindt zijn oorsprong in het digitale alfabet.
Zijn credo luidt:

niets is
onmogelijk.



Een bedenking. In hoeverre is dit credo in de coronapandemie houdbaar? We hebben – in deze onzekere tijden – zoveel vragen, maar weinig duidelijke antwoorden.

De maatschappij verwacht van ons dat we ons laten vaccineren. De groep, de mensheid, telt en niet meer het individu. De spreuk 'ieder voor zich en God voor ons allen' krijgt in de huidige omstandigheden zelfs een bizarre connotatie.

En nu neemt een kunstenaar een kerk in. Hij maakt er **Kunsthalle ERvinck** van (**K.E.R.K.**) Hij wil er tentoonstellingen maken, waarbij zijn oeuvre centraal staat. De kunstwerken zijn als het ware zinnebeelden voor een uitgesproken verlangen naar individuele positionering, maar evenzeer een uiting naar vrijheid. Ik geloof dat K.E.R.K. een platform kan zijn voor dit soort verlangen.



Op het eerste zicht is men onder de indruk van de veelzijdigheid van de expositie. In K.E.R.K. toont Ervinck een overzicht van zijn oeuvre van het afgelopen decennium. Uitzonderlijk is het feit dat ze alle samen in een en dezelfde ruimte opgesteld zijn. Praktisch alle sculpturen staan op witte sokkels. Klein naast groot, keramiek naast kunststof.

Meerdere sculpturen, maar niet alle, werden met hulp van de 3D-print gecreëerd. Ervinck loodt de grenzen van dit medium uit. Hij wenst de grenzen van deze technologie te verleggen, of beter gezegd uit te breiden. Zijn visionaire ideeën wil hij niet aan technische beperkingen ondergeschikt maken.

Een kerk is natuurlijk een sacrale ruimte met een enorme traditie. Dit betekent ook dat we op bepaalde plekken in de ruimte vanzelfsprekend een bepaald soort interventie verwachten.

Zo is er de absis met het hoofdaltaar, en zijn er de zijbeuken die aan bepaalde heiligen werden opgedragen. In de centrale ruimte bevond zich de preekstoel en links bij de ingang maar al te vaak het doopvont.

Door deze indeling werd ook het bezoek aan deze plek georganiseerd. Een kerkganger wist precies waar hij moest zijn en hoe hij zich moest gedragen. Ook de liturgie werd volgens strikte regels gevierd. Kerkelijke erediensten maakten deel uit van het leven van de mensen in onze regio. Dit is nu anders...

Wat gebeurt er dus als een kerk zijn oorspronkelijke functie verliest? En wat betekent dit voor de bezoeker? Nu worden wereldwijd kerken op verschillende manieren hergebruikt: discotheek, boekhandel, restaurant, hotel... Het kerkgebouw krijgt een volledig andere functie. De ruimtelijke waarneming wordt aan een nieuwe codex aangepast.

Kan een kerk zomaar tot een kunsthalle muteren en, zo ja, zijn er parameters voor een optimale kunstpresentatie in deze specifieke context?

Een galerijhouder in Berlijn kocht onlangs een kerk als nieuwe locatie voor zijn tentoonstellingen. Reeds vlug merkte hij dat het niet vanzelfsprekend was om hier kunst te tonen.

Kunstenaars moesten de ruimte op hen laten inwerken, dialogeren met de atmosfeer en het spirituele aspect ervan.

Elke kunstenaar beleefde deze ruimte anders, waardoor elke opstelling van kunstwerken evolueerde naar een presentatie met een duidelijke visie.

Met welk concept voor ogen gaat Nick Ervinck nu te werk in de Sint-Pieterskerk?





Voor de kunstenaar betekent deze ruimte een extended studio, een verlengstuk van zijn atelier, maar is dit werkelijk mogelijk? Zijn de amorfe vormen en androïde voorstellingen van creaturen niet gepredestineerd om als fabelwezens onze fantasie aan te spreken? En is deze confrontatie met het onmogelijke, onbeperkt creatieve en het hieraan gepaarde verlangen de realiteit te overstijgen niet een equivalent van de religieuze extase? En hoe gaat Ervinck hiermee om?

Nu is de ervaring van een ruimte een zeer persoonlijke aangelegenheid. Ook bij de kunstbeleving is dit zo. Ieder van ons voelt dit anders aan. En dat is ook goed zo.

Laat me een suggestie doen hoe je het bezoek aan de expo eventueel aanpakt. De tentoonstelling lijkt het principe van een familiesamenstelling te volgen.



LERACERUM

BIRSTULAM



Alle beelden samen vormen een grote familie, met grootouders, ouders, kinderen en mogelijke kleinkinderen. Ze zijn allen met elkaar verbonden, maar hebben toch een eigen individualiteit. Men merkt dat ze tot een en dezelfde stamboom behoren die Ervinck heet. Probeer niet te vertrekken van een lineaire of chronologische presentatie. De tentoongestelde figuren staan over de ruimte verdeeld naargelang hun specifieke energie. Zij dialogeren zonder hiërarchische standpunten in te nemen. Voor Nick Ervinck is dit belangrijk.

Met de directe omgeving, de architectuur van een neogotische kerk, ontstaat er

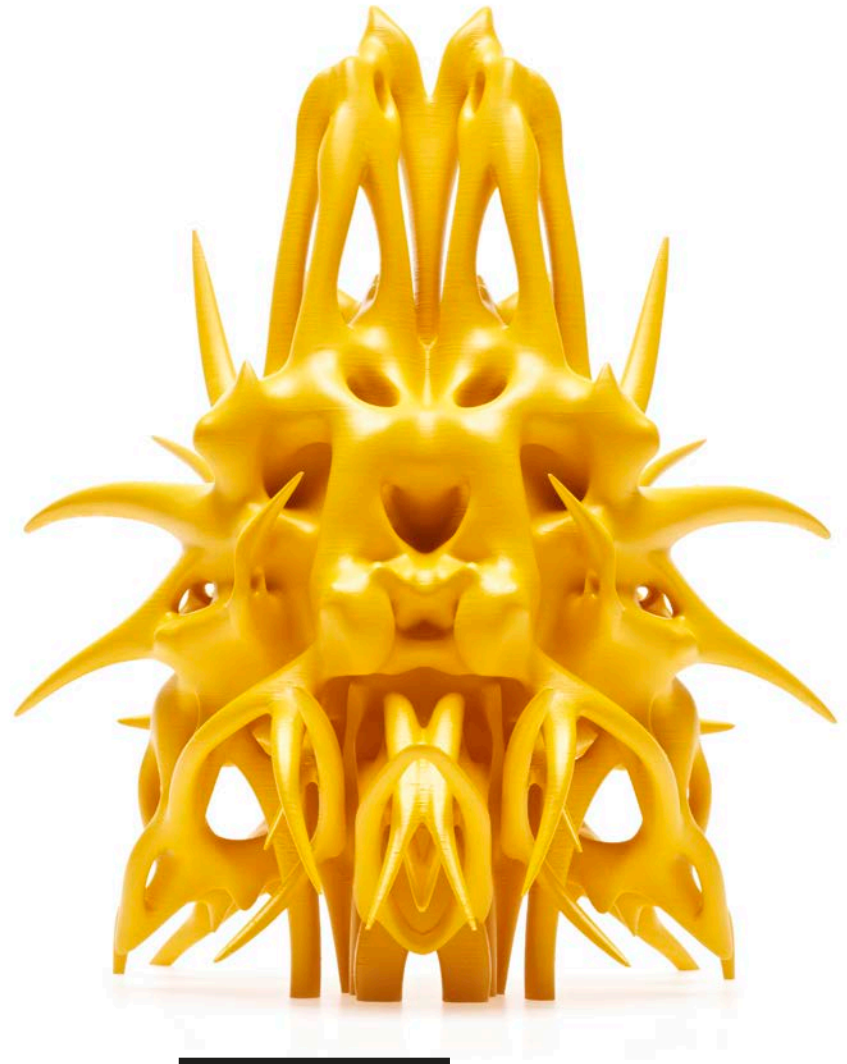
in de Sint-Pieterskerk tussen kunst en architectuur geen echte symbiose. Beiden respecteren elkaar, maar meer ook niet. Van de toeschouwer wordt ook niet verwacht zich desbetreffend te positioneren. Het staat hem vrij tussen beide te bewegen en zodoende een eigen nuchtere mening te vormen.

In de Adornokapel in Brugge vindt een andere expo plaats van Nick Ervinck, ook in een religieus gebouw, waar dan die wisselwerking weer anders is.

Aansluitend op deze expo toont Nick Ervinck in 'Wundertower' werken van collega's, als een soort eerbetoon aan een 20-jarige vriendschap. ■

NAPELHIUAB

Doordat Nick Ervinck digitale middelen gebruikt om zijn werk vorm te geven, stelt hem dit in staat om vormen te creëren die handmatig niet mogelijk zijn. Dit is duidelijk merkbaar bij NAPELHIUAB waarbij de organische vorm van bloemen en planten als uitgangspunt werd genomen. Napelhiuab is levendig en heeft een vorm die eindeloos lijkt te groeien.



ANIHUAB

Voor ANIHUAB nam Nick Ervinck de Bauhinia-bloem, vertegenwoordigd in de vlag van Hong Kong, als uitgangspunt. De symmetrie in het beeld verwijst naar de dualiteit van Hong Kong versus China en weerspiegelt het idee van 'één land, twee systemen'. Het ontwerpproces van dit werk is nauw verwant aan een nieuwe vorm van architectuur die gewoonlijk wordt aangeduid als 'blob-architectuur'. Dit is een nieuwe beweging waarbij architecten zichzelf verwijderen uit de eerdere lineaire en hoekachtige doosstructuren en in plaats daarvan zich wenden tot ronde, uitpuilende vormen als structurele vormen.

LOBTIV



NIKEYSWODA

Een blauwe gladde vorm lijkt bijna een gele explosieve structuur te omarmen. Het spanningsveld tussen beide componenten roept een bepaalde dynamiek op: een symbiose en tegelijk ook een worsteling. De kunstenaar wil een soort van onderhuidse wereld verkennen. Een endoskelet wordt aan de buitenkant geplaatst waardoor een soort van vormloze massa de ruimte inneemt.



EROMPRA

EROMPRA vertelt een verhaal van 'worden', want de sculptuur ziet eruit als een levende, dynamische substantie. Ze blijft groeien en transformeren. Deze sculptuur is volledig digitaal ontworpen en met de hand vervaardigd uit polyester. De structuur lijkt het resultaat te zijn van een spontaan, natuurlijk erosieproces. Ze doet denken aan een door water uitgeholde rots. Met EROMPRA zijn verwijzingen naar Henry Moore en de modernistische beeldhouwers duidelijk.

ERECATOMBS





GNILICER

Nick Ervinckx grote inspiratiebron is Henry Moore. Deze beeldhouwer experimenteerde met de 'negatieve' ruimte van de sculpturen. Nick wenst dit onderzoek verder te zetten. De vorm die we zien lijkt ongrijpbaar, lijkt continue in beweging en blijft zo ook verrassen.



EVORIARD

Hier zie je opnieuw een sculptuur die leeft, groeit, in ontwikkeling is. De kunstenaar nodigt je uit om het werk vanuit verschillende invalshoeken te bekijken. Het verrassend gebruik van de kleuren versterkt het idee van transformatie. Bovendien maakt de kunstenaar aan de hand van industriële materialen een natuurlijk product zoals marmer na.



BRETOMER

Nick Ervinck gebruikt 3D-printtechnieken om de grenzen van de klassieke beeldhouwkunst te overtreffen. Moderne technologie draagt hier bij tot een artistieke vrijheid en mogelijkheid om een eigen visie te ontwikkelen. Dit beeld lijkt futuristisch. Aan de hand van een gedetailleerd netwerk van lijnen lijken de kleuren van binnen gevangen te zitten en krijgt het beeld een poëtische indruk. BRETOMER werd samen met het bedrijf Stratasys ontwikkeld.



NICK ERVINCK

DOOR

ELS WUYTS



"Ik beschouw
het als
de bijna
profetische
missie van de
kunstenaar
om mensen
te triggeren."

**n de voormalige kerk van
Sint-Pieters-Kapelle is voortaan
een kunsthall gevestigd. Drijvende
kracht is Nick Ervinck. Tijd voor
een levendig gesprek met deze
kunstenaar uit Lichtervelde.**

K.E.R.K., een nieuw kunsthuis, in de rustige polders, net achter de kuststrook van Middelkerke en Westende. Hoe kom je op het idee?

De burgemeester van Middelkerke vertelde mij over zijn uitdaging om invulling te vinden voor leegstaande gebouwen. Het is namelijk geen evidentie voor een gemeente om er een zinvolle bestemming aan te geven. Hij vroeg me op de man af: 'Kun je een kerk gebruiken?'. Ik was wel wat overdonderd door de vraag, maar al gauw begonnen de ideeën in mijn hoofd te ontstaan. En zijn die ideeën maar blijven komen. Iets wat wel typisch is voor mij (*lacht*). Het is de bedoeling dat het er een permanente toonplek wordt. In de eerste plaats voor hedendaagse kunst, maar het neemt niet weg dat het ook kan evolueren naar een plek waar meer dan alleen beeldende kunsten aan bod komen.

Waarvoor staat de afkorting van K.E.R.K.?

De letters zijn een verwijzing naar de benaming 'Kunsthalle ERvinck'. Een spel met de letters van mijn eigen naam.

Deze zomer vindt er de expo 'GNI-RI jul2021 – UnNatural Selection' plaats. We zien er 5 van je grote sculpturen, aangevuld met kleiner werk. Waarom heb je gekozen voor deze werken?

Ik vond het belangrijk dat bezoekers, wanneer ze K.E.R.K. binnentreden, een duidelijk beeld krijgen van mijn wereld. Ik toon mijn meer typische, herkenbare werk, mijn zogenaamde 'blob'-sculpturen, waarbij ik me vooral heb laten inspireren door de modernistische beeldhouwers Henry Moore en Barbara Hepworth. Hoe zij amper 100 jaar geleden de wereld van beeldhouwkunst op zijn kop zetten door te bepalen dat er in een sculptuur ook een 'gat' mag zitten, dat een beeld een 'negatieve ruimte' mag hebben,



vind ik fascinerend. Ik wou ook spelen met die negatieve ruimte, en ik wou vooral ook de beeldhouwkunst iets extra's bieden. Door technologisch moderne middelen te gebruiken, zoals de computer en 3D-print, wens ik ook de klassieke beeldhouwkunst als het ware te overstijgen en dingen te maken die - tot voor kort - niet mogelijk waren.

Waardoor laat je - naast andere beeldhouwers en kunstenaars - je nog inspireren?

Ik laat mij voortdurend inspireren door alles uit mijn omgeving! Maar voor deze sculpturen moet ik altijd terugdenken aan toen ik voor het eerst in 2009 exposeerde in Shanghai. Ik bezocht er toen de tempeltuinen en zag er voor het eerst gonsi-stenen, een soort van natuurlijk uitgeholde rotsen. Dat inspireerde mij enorm. Ik maakte mijn eigen versie van dat soort rotsen.

Ook het dierenrijk vind ik bijzonder. Dat vind je bijvoorbeeld terug in mijn sculpturen Napelhuab of Nickeyswoda.

Bij het maken van een sculptuur vertrek ik altijd vanuit een duidelijk verhaal en context. Hoe iemand dat verhaal dan beleeft, is zeer individueel.

Ik wil met mijn sculpturen de mensen niet opleggen wat ze er moeten in zien. Elk persoon moet er - vanuit elke invalshoek - zijn 'ding' in zien. Dat is iets wat ik heel belangrijk vind. Zie erin wat je erin wil zien, maar 'beleef' vooral het werk, ga mee in de sfeer die ik wens te creëren.





Je bent beeldhouwer, maar duidelijk niet van het klassieke type.

Ik ben niet de klassieke beeldhouwer die met hamer en beitels in marmer klieft. Ik ben dat proces ontgroeid. Ik maak gebruik van moderne middelen: pc's, 3D-print, polyethuraan ... omdat ik ervan overtuigd ben dat door gebruik van die technologische hoogstandjes de beeldhouwkunst naar een ander niveau kan brengen. Als je naar Bretomer kijkt bijvoorbeeld, lijkt de verf vast te zitten in vloeistof. Iets wat in realiteit niet mogelijk is met een klassiek materiaal als glas. Maar met de 3D-printtechnologie kan ik dit wel realiseren. Ondenkbare sculpturen worden plots wel mogelijk uit te voeren. Ik houd ervan om op dat vlak uit te zoeken wat mogelijk is en hoe ver we daarin kunnen gaan.

De tentoonstelling krijgt ook een bijzondere naam. GNI-RI jul2021.

Sinds mijn studententijd al werk ik met codes om mijn tentoonstellingen te benoemen. Net zoals mijn werken bijzondere namen krijgen, vind ik het ook belangrijk dat ik mijn expo's zo benoem. Ik wil een bepaalde sfeer creëren, een eigen universum.

"Ik heb het niet zo voor kleuren die zwaarmoedigheid lijken te suggereren."

Waarom geef je werken van die moeilijk uitspreekbare namen?

Mijn werken krijgen unieke namen, omdat ik met mijn werken een eigen bijzondere wereld wil creëren. Ik vertrek meestal van wat ik zie en speel dan met de letters ervan om tot bijzondere anagrammen te komen. Belangrijk is dat de namen uniek moeten zijn. Ze mogen bijvoorbeeld geen andere betekenis hebben in een andere taal en wanneer je de titel invoert in de zoekmachine google zou je meteen het kunstwerk zelf als zoekresultaat moeten krijgen.

Het valt me op dat het spelelement sterk aanwezig is in jouw universum.

Ik vind het enorm belangrijk dat een kunstenaar moet kunnen spelen. Dit maakt K.E.R.K. voor mij ook zo bijzonder. Ik heb voor het eerst een experimenteerruimte. Mijn dromen zullen altijd groter zijn dan ik in realiteit kan verwezenlijken, maar de vrijheid die ik door K.E.R.K. nu ervaar ... dat is voor mij een fantastisch feest.

Het speelse is altijd aanwezig in mijn werk. Maar het gaat niet om een lichtzinnig spel. Er zijn altijd verbanden te leggen, associaties te maken ... De bezoeker wordt uitgenodigd om anders te kijken. *(stilte)* Ik beschouw het als bijna de profetische missie van de kunstenaar om mensen te triggeren. Ik hoop dat dit door een bezoek aan deze expo echt lukt.

Volgens mij speelt kleur geel daarin een belangrijke rol. Via die positieve kleur trek je ook de niet typische kunstliefhebber aan om je 'universum' te verkennen. Het is een ankerpunt dat je werk ook toegankelijk maakt.

Ik heb een bijzondere band met die kleur, van toen ik al een kleine kleuter was. Het is een kleur die ook 'past' bij mijn werken en wellicht ook altijd



"Ik ben niet de klassieke beeldhouwer die met hamer en beitels in marmer klieft."

aanwezig zal zijn. Ik heb het niet zo voor kleuren die zwaarmoedigheid lijken te suggereren. Wat niet wegneemt dat ik ondertussen wel al een ruimer kleurenpalet hanteer, zeker bij mijn keramieken sculpturen en ander recent werk kun je dit heel goed zien.

In de kerktoeren vindt er nog een expo plaats die je zelf samenstelt, Wundertower#1, een soort van eerbetoon aan vriendschap binnen de kunstwereld.

Klopt. Door diverse samenwerkingen zijn heel wat kunstwerken in mijn privécollectie beland. Ik koester die werken en broed al lang op een plan om er ook iets mee te doen. Er is werk te zien van Stephan Balleux, Danny Matthys, Daniel Arsham ... maar ook werk van minder bekende kunstenaars. Ik wil via K.E.R.K. – en vanuit een bepaald maatschappelijk engagement – die onbekende beloftevolle talenten een platform

geven. De rode draad in deze expo is mijn persoonlijke band met de werken ofwel de kunstenaars.

Kunnen bezoekers jou ook ontmoeten?

Dat kan. Ik speel op 4 momenten deze zomer zelf gids in mijn eigen expo. Twee specifiek gericht naar kinderen en twee voor volwassenen. Als bezoeker leid ik je dan rond en licht ik toe hoe mijn kunstwerken tot stand zijn gekomen. ■

Meer info over de rondleidingen:
www.cultuurstek.be

LUUSTER

Beluister de podcast van cultuurstek Middelkerke en kom meer te weten over Nick Ervinck, zijn werk, zijn atelier ...

Surf naar **www.cultuurstek.be** of check je gebruikelijke podcastleverancier.

Wundertower#1

Frederic
Platéus

Stefan
Peters

Tamara
Van San

Sofie
Muller

Daniel
Arsham

Thomas
Huyghe

Folkert
de Jong

Joke
Raes

Anne Marie
Laureys

Henry
Moore

Danny
Mathys

Xavier
Mary

Renato
Nicolodi

Stephan
Balleux

Johan
Laethem

Yves
Velter

Caroline
Coolen

Warre
Mulder

Stief
Desmet

Nel
Bonte

Stephanie
Leblon

Katleen
Vinck

Studio
Job

Sven
Boel

Frank &
Robbert

Koen
Vanmechelen

Pieter
Vermeersch

Conrad
Willems

Luk
van Soom

Robin
Vermeersch

Nick heeft een passie voor verzamelen: stenen, kinderspeelgoed, Afrikaanse maskers, artefacten, kunstboeken... en bovenal kunst. Hij bouwde ondertussen een behoorlijke collectie op, vaak ook verkregen van andere bevriende kunstenaars door eigen werk te ruilen.

In Wundertower#1 wil hij je laten kennismaken met een greep uit zijn collectie. Met bekende namen en jonge beloftevolle talenten.

Verken, exploreer, laat je verwonderen door de werken in de intimistische setting van de kerktoeren die bijna de dialoog lijkt op te zoeken met het monumentaal werk van Nick Ervinck, op het gelijkvloers.



Stephan Balleux



Sven Boel



Daniel Arsham



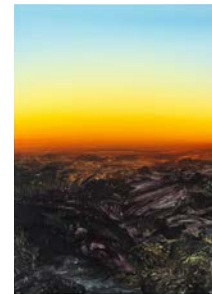
Renato Nicolodi



Henry Moore



Conrad Willems



Stefan Peeters



Joke Raes



Robin Vermeersch



Anne Marie Laureys



Danny Mathys



Frank & Robbert

K.E.R.K. EXTRA



► Familievoorstelling 'Geel'

2-ATER PRODUCTIES

28 augustus // om 11 u. // € 6 per persoon

Geel is de kleur van de zon, van blijdschap. In 'Geel' wordt het publiek meegenomen in een gele wereld waar alles, maar dan ook echt alles, geel is. Zelfs de jongste bezoekers zitten op gele kussentjes.

Anastasiia laat allerlei grappige gele bewoners tot leven komen.

Het is genieten in de gele stad. Tot blauw verschijnt. Dat is niet onze kleur. Dat kennen we niet. In de strijd van geel tegen blauw ontstaat er iets onverwachts...

*Koop je ticket via
tickets.middelkerke.be*

► Kinderhoekje/-atelier

kunstwedstrijd

Kinderen zijn uiteraard welkom op de expo. We hebben voor hen een speciaal hoekje gemaakt waar ze zich helemaal kunnen laten gaan in hun creativiteit. Geel knutselmateriaal ligt er klaar. Ze mogen zich laten inspireren door het werk van Nick Ervinck.

Het resultaat mogen ze meenemen naar huis of ... zelf ook exposeren op 28 augustus. De kunstenaar zelf kiest het mooiste kunstwerk.

**De winnaar krijgt
een speelgoedbon
van € 150!**

► Rondleidingen

15 juli en 19 augustus
19 u. // € 5 per persoon

Je kan deelnemen aan een rondleiding en dan staat de kunstenaar zelf je te woord.

*Koop je ticket via
tickets.middelkerke.be*

► Rondleidingen voor kinderen

10 juli en 14 augustus
11 u. // gratis

Er is een bijzondere rondleiding gepland voor kinderen van 6 tot 12 jaar (samen met hun mama en papa).

*Schrijf je in via
tickets.middelkerke.be*

K.E.R.K. FOUNDATION

word vriend,
lid, mecenas
of sponsor van
K.E.R.K.

K.E.R.K. (Kunsthalle ERvinck)
Sint -Pieters- Kapelle (Middelkerke)
is een platform voor hedendaagse kunst dat samen met een groep van geïnteresseerden een voortdurend evoluerend programma wil ontwikkelen. U kan ook deel uitmaken van dit unieke initiatief als mecenas of lid. Er staan preview rondleidingen in huis, lezingen, atelierbezoeken en ontmoetingen met kunstenaars op het programma.

Er zijn diverse sponsorformules mogelijk.

Raadpleeg:
kunsthallemiddelkerke.com

EEN ZOMER VOL KUNST

► A Soft Gentle Breeze

Curator Els Wuyts
5 juni > 3 oktober
Villa Les Zéphyrs - Westende



Met 'A Soft Gentle Breeze' brengt de zomer van 2021 een frisse bries in Westende. Niet alleen in Villa Les Zéphyrs en de Sint-Theresiakapel, maar ook in de nabije omgeving lijkt de voormalige rozentuin opnieuw te bloeien. Met werk van o.a. Wim Delvoye, Koen Vanmechelen, Klaus Verscheure ...

► GNI-RI may2021 Oxymoron

15 mei > 25 september
Domein Adornes - Brugge
In een middeleeuws familiedomein stelt Nick Ervinck zijn keramieken sculpturen tentoon.



► Triënnale Beaufort21

Curator Heidi Ballet
27 mei > 7 november



Ter hoogte van de Louis Logierlaan vind je het tijdelijk werk dat curator Heidi Ballet koos in het kader van **Beaufort 2021: 'But there are indeed medium-sized narratives'** van **Raphaëla Vogel**.



Ontdek 'Methamorphosis' van **Oliver Laric** dat Middelkerke in het kader van Beaufort 2021 aankocht. het werk staat in de helmgrasdijk in Westende.

Maak een strandwandeling tussen Westende en Middelkerke en laat je verrassen door de omgeving. In het beeldenpark vind je het opspattend geel van **Nick Ervinck** 'Olnetop', **Wim Delvoye** zijn 'Caterpillar + Flatbed trailer', 'I can hear it' van **Ivars Drulle** en 'The Navigator Monument' van **Simon Dybbroe Møller**.

OLNETOP



LICHTPUNT
GISTEL

SAMYN
WONEN

GOED TEN HOUTE





cultuurstek.be